

HOEYLANDT, Karel van (Temse 18 mei 1872 – Temse 18 maart 1960).

Huwde in 1914 met Alice Poppe, een rechtstreekse nicht van priester Edward Poppe. Op 16-jarige leeftijd trok Van Hoeylandt, jongste zoon uit een gezin van tien kinderen, naar Jette om er de bakkerstiel te leren. Geconfronteerd met de daar heersende wantoestanden bij de arbeiders, werd bakkersgast Van Hoeylandt socialist. In 1894 – hij was toen 22 – stichtte hij in Temse een afdeling van de **socialistische partij**.

In 1908 was hij plaatsvervangend volksvertegenwoordiger, van 1919 tot 1946 volksvertegenwoordiger, van 1921 tot en met 1947 gemeenteraadslid in

Temse; in 1945-1946 was hij tijdelijk eerste schepen in afwachting van de gemeenteraadsverkiezingen van 1946. Hij nam daaraan deel en werd ook verkozen, maar zette enkele maanden later op 73-jarige leeftijd een punt achter zijn politieke carrière.

Van Hoeylandt was in 1929, onder meer met Edward Anseele en Achille van Acker, een van de ondertekenaars van het **Compromis des Belges** van Camille Huysmans en Jules Destrée. In het sterk Vlaamsbewuste Waasland behoorde hij tot degenen die de Vlaamse strijd voornamelijk als een element van sociale vooruitgang opvatten. Hij was een fel en strijdlustig spreker, ook op de vroeger zo populaire openbare debatten tussen politieke tegenstanders. Zijn wetsvoorstellen en interpellaties betroffen hoofdzakelijk sociale en streekproblemen; hij ijverde in het bijzonder voor betere verbanden tussen de beide Scheldeoevers.

Tijdens het interbellum spande Van Hoeylandt zich krachtig in voor **amnestie** en de terugkeer naar België van activisten uit Temse: de drukker Jef Hinderdael, de Sublieme Deserteur Karel de Schaepdrijver en Piet van Rossem (sr.), activist in het krijgsgevangenkamp van Göttingen (activisme).

DIGNA COPPIETERS